

Katedra psychologie FF UK
Posudek diplomové práce Bc. Lindy Růžičkové:
„Psychologické charakteristiky původců domácího násilí“

Autorka předkládá zajímavou diplomovou práci, ve které se snaží obrazně hledat odpověď na otázku, jestli mají původci domácího násilí něco společného – tedy z hlediska psychologického. Otázka je to zajímavá a zejména laická veřejnost se snaží vidět podobnosti i tam, kde nejsou. Naproti tomu je odborná literatura rozkročena výrazně do šíře. Na jednom pólu se nacházejí „ověřené“ podobnosti a na druhém naopak to, že prakticky žádné podobnosti neexistují. Proto vnímám počin diplomantky jako velmi záslužný.

Literárně přehledová část je rozčleněna do tří kapitol. V první kapitole autorka vstupuje do tématu domácího násilí, vymezuje základní pojmy a do adekvátní hloubky popisuje tento fenomén. Zde bych vypíchl zejména podkapitolu zaměřenou na v poslední době významný akcent na pozornost vůči původcům domácího násilí. Druhá kapitola je již plně věnována právě původcům domácího násilí. Zde jsou představeny významné osobnostní charakteristiky, o kterých se literatura zmiňuje. Např. nízké sebevědomí, impulzivita, emoční inteligence atd. Třetí kapitola doplňuje druhou o problematiku návykových látek, transgeneračního přenosu a dalších faktorů. Zde by mohly být uvedeny i jiné faktory, nicméně se autorka zaměřila na ty, které se v literatuře nejčastěji vyskytují.

Literárně přehledovou část hodnotím jako srozumitelnou, čtivou, na adekvátní odborné úrovni a podloženou studiem mnoha zdrojů.

V empirické části autorka představuje výzkum, který definuje jako kvalitativní, ve kterém se nejedná o srovnání s obecnou populací, ale spíše se pokouší identifikovat významné společné znaky pro původce domácího násilí. Autorka využívá polostrukturovaný rozhovor a dvě diagnostické metody (PFT, PSSI). Výzkumný vzorek je tvořen pouze 10 respondenty (8 mužů a 2 ženy) a mohl by být vnímán jako nedostatečný. Nicméně je nutné uvést, že cílová skupina, o kterou se autorka zajímá, je obecně pro výzkum z mnoha důvodů hůře dostupná. Stejně tak je nutné vnímat v práci představený výzkum spíše jako mapující či jako výzkum vstupující do dané problematiky.

Výzkumné metody jsou popsány adekvátně a stejně tak i jejich výběr vhodně koresponduje s užším zaměřením na nejčastější oblasti, které lze s osobností původce

domácího násilí spojovat – osobnostní struktura, impulzivita, reaktivita na zátěž. Samozřejmě že by bylo možné zaměřit pozornost i na jiné oblasti, ale tato autorčina volba odpovídá praktickým zkušenostem organizací, které se zabývají prací s těmito klienty. Výsledky jsou prezentovány v zásadě srozumitelně a přehledně a závěr obsahující zjištění, že žádná obecně platná definice či profil původce domácích násilí se na základě předloženého výzkumu popsat nedá, není zbytečný. Možná je pouze na několika místech až příliš patrná snaha srovnávat vězeňskou a nevězeňskou populaci a hledat v tom obecnější závěry. Přeci jen při vzorku 10 respondentů je jakékoliv srovnání spíše odhadem.

Celkově ale hodnotím diplomovou práci jako zajímavou, přínosnou a na adekvátní odborné úrovni. Pro obhajobu by se mohla autorka zamyslet nad možnostmi rozvinutí výzkumného designu a využití hypotéz. Pokud by tedy autorka pracovala s hypotézami, jak by je postavila a jak by je testovala? Kdyby měla autorka možnost svá zjištění předat terapeutům pracujícím s původci domácích násilí, co by jim sdělila?

**Diplomová práce Bc. Lindy Růžičkové splňuje nároky kladené na diplomové práce.
Doporučuji ji k obhajobě s hodnocením výborně.**

V Praze dne 13.1.2020

PhDr. David Čáp, Ph.D.